

Poustevník na skále svatojanské.

Roman z pobřeží od Emilie Flygaré Carlenové.

PŘELOŽIL HUGO KOSTERKA.

ODL II.

Pokrok.

V malé roklí, která se zdála hlubší pro několik nástavených kamenů po třech stranách, byl rozdělán obě a planul ovesko do výše, k severu před otevřenou stranou byla postavena nízká zeď, aby ten, kdo by z této strany chtěl nočním dalekohledem pozorovat oheň, nepoznal, a jaké látky oheň hoří.

U ohně stáli čtyři chlapi. Ti leželi za zemí, každý měl u sebe mísu a jídle a mezi sebou velkou láhev koňalky a několika kalíšky. Z tvář těchto tří osob rozeznával Georg pouze temné kontury, které jako obrazy ve stínové hře rýsovaly se proti ohni.

Zrovna proti němu na protější straně stál, opíraje se o zeď, muž, jehož obličej byl plamenem jasně osvětlen.

Hlava této osoby, velkého, kostnatého chlapka, patřila majícího bílého vlasy v nočním dramatu, byla pokryta červenou vínovou čepicí, nahole špičatou, a stápcem na konci. Tuto čepici otáčel a převracel z jedné strany na druhou, při čemž ustavičně hládal se svalnatými rukama přes obličej, jehož nadutě vzrušení bylo nanejvýš odporo.

Tento dojem neobyčejně oškivosti, busený jeho tvář, zvyklý se ještě více u toho, kdo si povímal malých, protivných očí, jež ustavičně pohlídky a pohlídky, jako kdyby nevydržely pohledu jiných lidí.

Vedle tohoto muže, jakož i vedle ostatních, ležely různé sekery, přichytané k oškvávanému nutného dřeva.

U okamžiku, co Georg spatřil skupinu, byli všichni čtyři zaměstnání jídlem. Z otevřených torb nebylo však vyndáváno skrovné jídlo chudobných, severních obyvatel skalnatého pobřeží, sestávající ze sledů a ovesného chleba; zde byly odězavány mohutné kusy masa, ku kterému přikouvali velké křovice plněné chlebem.

A sklenice kolovaly žile v táboře.

"Nuže, Svarte Jane," pronesl ten, jehož zevnějšek jsme před chvílí popsali, "brzo se rozdělá a budeme muset zalezet do díry bezvýhledné — bouře je asi nevydá dána na pospas."

"Nemůžeme pozdě?" odpověděl vytvářel, hubený a rudovoský muž, ležící roztažen po jedné straně ohně. "Sám jsem je pozoroval a sítě leží jistě na dobrém půdě... Ale považ, Flotte-Manse, kdybychom tak mohli dostat nějakou lepší rybu na uduci; co soudíš, příteli, o tom?" A ukazoval na oheň.

"Myslím," odpověděl první zlostný, "že jsem stáhl krk nejednomu, který byl menším mlukou, než jistě." Při tom přešel nožem po rukávu kážíky, zkoušel pak ostří nehtem pravého palce a vrhl pohled na souduhu, jímž se tento zarazil. "Prošli bych tě jen," připojil se sprostým áškváčkem, "abyš nezapomínal, že nadávka Flotte-Manse již jednou byla zaplacená krví!"

"No, no, Mansone," odvětil Svarte-Jan, "snad si nebereš tak k sádci přezdívkou od starého známého... A nyní máš odpověď, co soudíš o ohni... mně se zdá, že si oň žádný komár nespálil křídla dnešní noci? Foukalo důkladně, avšak tenhle jistě zkřemel... snad někdo byl venku, kterému jsme uspořili nutnost platit clo v Heisingoru!"

"Možná!" odpověděl Mansson, jak se zdálo, tím usmířen. "Avšak v nyníšné době není to tak snadné u nyníšných námořníků: sem tam některý dá se zlákat větším výdělkem a vydá se na moře na podzim nebo v zimě, ale jsou-li už venku, vytkají raději, když se v noci přihnala bouře, než aby se odvířili spásat s Kattagatem. — Něco jiného bylo tak asi před dvaceti lety — tenkrát mohli chudí uboháči vyhledat něco lovením na Hallandském VADERO. Pamatuj se ještě dobře, jak jsem jedné noci mluvil s několika soudky tresk uloviv před dote schránku s dvě set liberami šterlinků, 60 piastry a asi 40 neb 50 albertských tolarů, mimo plachtu z brusů novou a zboží za několik set tolarů. Kapitán byl ovšem na živu, když jsem vstoupil na palubu a prosil, že se do člunu na to pamatují, abychom ho ukřídili k vůli jeho ženě a dětem, ale já jsem mu nepřiřel nic svého. Nohy měl úplně zmrzlé a měl byla ubožáka lito; proto, abych jeho úspěšně ukončil, vhodil

tam vešlo, vstoupili konečně do něho sami.

Právě v tomto okamžiku chtěl Georg přiložit prsty ke rtům, aby d. l. muštvo umluvené znamení, když tu k největšímu svému překvapení pozoroval, že darebáci v slují okamžitě nazpět k ostrovu.

Čes to vše hodlal nicméně provedt své rozhodnutí, neboť se bál, že by ho mohli zpozorovat a že by mu mohli zřítit se takového nešťastného svědka. Když se však lépe rozhlédl v hustém kroví, v němž byl ukryt, uzal okamžitě, že nemůže být zpozorován.

Člun přiznal k běhu.

"Pospěšte si, dáblové, leťte, běžte, co vám dech stačí!" slyšel Manssona vykřiknout na oba pomocníky. "To by tak scházelo," připojil a obrátil se k Janovi, "zapomenout na sekery — když tvé jméno je vřezáno na topárku — a co nevidět bude den a vrak bude hned se běhu zpozorová!"

Co oba mladší soudruhové tohoto váženého spolku odkvapili, aby zachránili nebezpečné svědky černého nočního člunu, procházeli se Mansson a Svarte-Jan po břehu, naslouchající a číhající, při čemž se stále víc přibližovali k místu, kde odpočíval Stormbom.

"Prokletí psi!" ozval se znova Mansson. "Jsem jist, že nezmizíme v čas... v. da. tisíc láter — nevidíš tam na severu loď? Za půl hodinky, ať me čas, bude tak blízko, že vrak zpozoruje!"

"Zatím dostaneme se daleko do moře!" poznamenal Svarte-Jan. "Potravina máme plec na více dnů."

"A kdyby satan poslal na nás nějakého celního sládky," vpadl do řeči Mansson, "odhodláme se vhodit nejnebezpečnější do moře: ostatní jsme uložili se stěženě, který jsme, rozumíš, zachytili v moři."

"Na to bychom mohli přisáhnout!" odpověděl Svarte-Jan se smíchem. "Avšak nemohu si pořádk vysvětlit, proč nemůžeme na břehu mrtvolit a proč jsme na vraku nenášli větší člun: kdyby mužstvo se zachránilo a dorazilo ku běhu, musili bychom je už dávno slyšet! Zdá se mi pravděpodobnějším, že se snad na ostrově někde ukryli. Což, kdyby tak byli vyslechli, co jsme mluvili, a viděli, co jsme dělali!"

"Eh k čertu!" řekl Mansson bleda. "Brigga měla jistě mužů nejméně čtrnáct, a že by se jich tolik neodvážilo na čtyři?"

"Máš pravdu, na to jsem nepomyšlel! Vstoupili asi do člunu a ztroskotali se na cestě."

"...Ale co pak jest tohle!" zvolal Mansson a ukázal na místo, kde leželo korouhevní lodník. "Nemůžou být cíp kabátu?" Odhalili rychle mrtvolu.

"Ah jemine," zvolal Svarte-Jan vesele, "tot jeden z mužstva, kdežto moře sem vyvrhlo! Snad leží i ostatní zde kolem!"

"Ty hloupy osle!" odpověděl Mansson. "On snad nejprv utonul, po té přišel sem, lehl si bezky a položil na sebe větve, aby nezmrzl! Nyní asi chápě, že bude mužstvo na ostrově — než to nevaž!" připojil klidněji, a drobné oči svítily se mu radostí. "Musíme jim rozbit člun, aby nám nepřekáželi ve vylovení vraku! A poněvadž loď není z naší krajiny, nebudeme tak poznaní."

Nyní se vrátili oba pomocníci se sekeryami.

"Vydejte se na cestu!" poručil Mansson. "Musíš odřiznout tyhle stříbrné peníze... Čert ví, jak se tento stařík dostal na palubu obchodní loď — podle knoflíku pozoruj, že patří k válečnému lodstvu!"

"Ne, ne," zvolal Svarte-Jan, "jen mu je nechej! Křást čestná znamená koruny znamená neštěstí."

"Z toho si po čertech něco dělá!" Odřizl medaile a strčil je do kapsy.

Georg musil se přemáhat, aby se v tom nevyvířil na hanebníka, ale nadešel zase drahocenného majetku staříkova, kterému tž mbi býti vložen do hrobu, zadržela ho, až všichni vstoupili do člunu a odjeli kus od břehu.

Nyní dal ujednané znamení, jež bylo zodpověděno blíž než očekával.

Lupiči vraku ustali ve veslování a pohlíželi upřeně na Georga, který nyní vystoupil z úkrytu a rychle chvátil k místu, odkud znamení bylo zodpověděno.

Nedělali se však dlouho o tom uvažovat. Chopili se rychle vesel a veslovati všemi silami.

Georg obdržel nyní druhé znamení od svého mužstva. A za několik okamžiků seděl již ve vlastním člunu, když byl nejprve rozhlídal, aby několik mužů zůstalo v vraku na stráž.

"Odrazte a seletete své síly, hoši! Ukážete darebákům, že jsme jim dovolili řídit jen do určité, vhodné doby... Viděli jste je všichni dobře, jak plenili vrak?"

"Od počátku až do konce, pane kapitáne, však jsme se musili velmi přemáhat, abychom čekali na váš rozkaz a dávali se na to nečinit, neboť jsme se báli, že jste snad upadl do rukou těch zlosynů!"

"Měl jsem se přilít na pozor. Nezapomínejte tedy, že musíte dosvědčit, co jste viděli."

Šest bíle natřených vesel zalaskalo se v prvních papracích vycházejícího slunce.

Člun zdál se letět po vlnách.

Dosud byli falešně rozjíhači daleko. Avšak když viděli, že budou rozhodně v krátké době doštípeni člunem lépe mužstvem ovládaným, přiložili rychle plachty, změnili směr a mětili přímo na širé moře.

K největší své zlosti poznával Georg z tohoto neočekávaného případu, že nebude takofka schop dostihnout drzých mořských lopežníků. Okamžitě kolísal mezi touhou pokračovat v honbě a mezi chytřejším snad návratem k ostrovu, který byl daleko blíže než loď, kterou on podobně jako Mansson a Svarte-Jan před chvílí byl zahlédl.

Loď, malá vyletní yachta, otáčená jako loď válečná s omalovanými okénky, dojezla nyní na doslech.

"Člun, ohoj — odkud, kam?"

"Člun nešťastné briggy Elviry Kornelie, přišedší k úřadu u Hallandského VADERO, kapitán Letstler, rozžeřáci klamných světel a lupiči vraku ubáňej!"

Další komunikace byla přerušena, poněvadž yachta byla už tak daleko, že by mezi oběma nebylo lze rozuměti.

Ale Georg pozoroval, že ona pustila se při větru, že natáhla všechny plachty a mířila za člunem lupičů.

"Přidejte si, hoši! Následujeme ji, se státem. Té už neuniknou!"

Po čtvrt hodině začala honba spatřil Georg, že člun je dostižen a že byl přidržen zachycovacími lanem na vhozeném z yachty.

Námořníci briggy Elviry Kornelie, neobyčejně žádostiví přiznání kapitánovy, jevíli takovou horlivost, že lupiči ještě seděli ve vlastním člunu, když Georg k nim přirazil.

Jakmile Mansson a jeho spoluvníci viděli, že jsou pronásledováni cizí loď, vhodili okamžitě ulopená kamínka, zrcadlo a plechovou skřínku do moře. Oba první předměty se ovšem potopily, avšak tato (největší a nejnebezpečnější) káma jejich zločinu) plula k největšímu jejich překvapení po hladině tak lehce, jako by byla z korku, a byla též Georgem vylověna.

Oni nevěděli, že byla skříňka opatřena dvojnás nepředstírným dnem, asi jaké nyní námořníci užívají k uschování lodních listin pro případ neštěstí, aby skříňka vyplavala na břeh a zpráva o neštěstí lodi takto byla oznamována.

"Co tohle znamená?" ptal se Mansson vzdušným hlasem. "Což nesmí nyní chudý rybář plout v klidu a zkoumat svá loviště, či jsme se dostali do rukou mořských lopežníků? Zachránili jsme toto zboží z briggy, která bezpochyby dnešní noci se ztroskotala u ostrova, jedeme právě do Torkewa s ním, a pak chceme obstarávat jen svůj rybolov."

"Proč jste tedy pluli směrem severním? Proč jste pak přiložili plachty a pluli na západ? Proč jste hořili má kamínka, má zrcadlo a tuto skříňku do moře? A kdes konečně našel tohle, darebáku..." zvolal Georg.

A než mohl Mansson něco podniknout k obraně, vyndal mladý kapitán z jeho kapsy dvě medaile i s odřiznutými, při nich visícími stužkami.

"Kapitáne Letstlere... tak nelysíš, Georgu!" zvolal hlas, který znal velmi známým přízvukem v uchu Georgově. "Poď sem na palubu... Ať mužstvo dopraví sem ty darebáky — vyslechneme je společně!"

Georgovo srdce zabušilo mocně. Spěchal po spouštěcích schůdkách a byl přijat svým bývalým chémem, vojenským kapitánem.

Proč tak znaven?

Onen stálý pocit zmalátnutosti... Vždy znaven, ráno, v poledne i v noci, vypravuje povídku o chorobě ledvin — ledvin vysílých.

Doan's Kidney Pills

Odstraňují příčinu a léčí ji, zbavují bolesti v zádech, lék to pro každou chorobu ledvinovou a mečovou. Schválený lidem omašským.

Pl. Kanute Thompson, 808 Douglas ul. praví: "Jest tomu bezdělná již dvacet let, co jsem mluvil poselprv nezdá se aby a ledvinami, a vzor všemu, es dovětí mohou taká i léky, vedlo se mi stále hůle. Jest málo lidí v soudstří, kteří by nevěděli, jak hrůzná jest trpka. Shledávám ohlísku Doana Kidney Pills, posla jsem si do lékárně Kuhn & Co. pro krabičku. Po vyhlášení jich seznama jsem, že bolest v mých zádech pomalu. Nemohu nalézt dosti pádných slov, abych vyjádřila mlořství o Doan's Kidney Pills po tom, co pro mne učinily, když vás ostáti rákosmá."

Ve všech lékárnách 50c. Foster-Milburn Co., Buffalo, N. Y.

NEBRASKA CYCLE CO.

Velký výprodej šicích strojů.

Právě jsme obdrželi železniční náklad WHEELER & WILSON BALL BEARING šicích strojů a nemáme místa, kam bychom je složili — proto prodáváme během tohoto týdne

100 šicích strojů.

V těchto zahrnutých jsou šicí stroje všech soustav vyráběných a to za ceny, v Omaze dosud neznámé.

Zamýšlíte-li si koupiti šicí stroj, neopomeňte nás navštívit.

Budejte prodávati srovnání moderní "drop head" šicí stroje pouze za	83,00
"Box top" šicí stroje s drubí ruky, jezdí domů zdaleka větší množství, než se na starý způsob a bude mít 200 dober šicí strojů. Jedna	92,00

Pronajímáme šicí stroje za 75 ct. na týden. Opravujeme a prodáváme jednotlivé části ku každému šicím stroji vyráběnému.

Využíváme zdarma říti na stroji každý čtvrtek a sobotu.

NEBRASKA CYCLE CO.,
GEO. NICKEL, MĀRĚL.
Telefon 1662. Roh 15, a Harney ul., 612 sev. 24 pl. Council Bluffs, Iowa. South Omaha, Neb.

STORZ BREWING COMPANY

— VYRÁBÍ —

A. N. Frick & Son Co.

Velkoobchodníci a importéři LIHOVIN A LIKÉRŮ.

Fred Krug Brewing Co.

— OMAHA, NEBRASKA —

"Státní vzorný pivovar."

Vaří nejlepší druh ležáku Cabinet a Extra ležáky v soudkách a v lahvích. Vyrovná se každému a žádné ho nepředejí.

Metz Bros. Brew'g Co.

Staří a spolehliví sládci.

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj, oblíbí si zajisté naše "GOLD TOP" lahvové pivo. Jest lehké, perlivé se a fízné a jako jest zdravé, jest i chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody — není v něm ani jediné přísady, jež by byla škodlivá neb nezdáravá. Neať to laciné pivo v nižším smyslu, ale jest to jedou z nejlepších, a ti, kteří je jednou ochutnali, stali se řádnými našimi zákazníky.

Dodává se v bedkách a sice v lahvách kvartových neb pintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem. — Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.

JETTER BREWING CO., vaří a lahvuji výborné pivo SOUTH OMAHA, NEB.

Předplatte se na Pokrok Západu \$1 ročně